

Kniha Jóel a laodicejský sbor Církve adventistů sedmého dne – číslo dvacet sedm

Jeff Pippenger

2026-01-14

Číslo dvacet sedm

Zaznamenáváme pravdy, které Lev z pokolení Judova nyní odpečetuje. Uvádíme pravdy do vzájemného souladu, abychom se mohli zabývat poselstvím Jóelovým, které Petr v knize Skutků označil jako poselství pozdního deště. Přibližujeme se k pravdám, které jsou nyní v procesu naplňování, jako k pravdám, jež uskutečňují konečné oddělení dvou tříd, které se vždy projeví, když je odpečetěna zkoušející pravda. Zabýváme se také těmito týmiž odpečetěnými pravdami nejen jako slovy třetího anděla, který odděluje, nýbrž i jako slovy, jež uskutečňují zapečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc. Třetí anděl jak očišťuje, tak i přechišťuje.

Od července roku 2023 Lev z pokolení Judova postupně odpečetuje pravdy spojené s vnějšími i vnitřními liniemi v dějinách ostatku Božího lidu. Nyní otevíráme evangelium podle Matouše, abychom porozuměli úloze Petra. Petr je symbolem Kristova smluvního vztahu k Jeho křesťanské nevěstě — církvi, kterou měl vybudovat na Skále. Petr představuje první a zároveň i poslední křesťanskou nevěstu. Petr je jako právě tento symbol představen v prostředním verši kapitoly jedenácté a dvacáté druhé Matouše a tyto kapitoly jsou prostředními kapitolami paralelních linií Genesis a Zjevení, od kapitoly jedenácté do dvacáté druhé. Petr v posledních dnech představuje sto čtyřicet čtyři tisíc a v daném úseku se nachází v Cesareji Filipově, která je Paniem z Daniele 11,13–15.

Petr je v Panii a nachází se také v den Letnic, v horní místnosti o třetí hodině, a poté v chrámě o deváté hodině. Těchto šest hodin představuje časové období, během něhož je zapečetováno sto čtyřicet čtyři tisíc až do příchodu nedělního zákona. Ukřižování Krista rovněž začalo o třetí hodině a On zemřel o deváté hodině, což vedlo ke vzkříšení, které započalo letniční období, jež skončilo Petrem o Letnicích o třetí a deváté hodině. Když Prozřetelnost poslala evangelium k pohanům, Kornélius poslal pro Petra o deváté hodině. Třetí hodina rovněž představovala ranní oběť a devátá hodina oběť večerní.

Období šesti hodin bylo znázorněno obdobím táborového shromáždění v Exeteru a velkým zklamáním ze dne 22. října 1844. Ve Skutcích je Petr představen jako ten, kdo vstupuje do jednoty s ostatními, kteří tvoří sto čtyřicet čtyři tisíc, na konci první kapitoly, když je Jidáš nahrazen Matějem. Tím je tento počet dovršen. V příběhu je rozpoznatelný určitý, přesně vymezený postup.

Petr je nejprve v horní místnosti a poté v chrámě. Když je v horní místnosti, je třetí hodina, a v chrámě je devátá hodina. Představení ve třetí hodině přineslo křest tři tisíc duší.

Ti tedy, kteří ochotně přijali jeho slovo, byli pokřtěni; a toho dne k nim bylo přidáno asi tři tisíce duší. Skutky 2,41.

Od číslování na konci první kapitoly až po chrám v deváté hodině představuje toto období zapečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc.

Sto čtyřicet čtyři tisíc budou hlásat poselství ospravedlnění z víry, které je ve své pravdě poselstvím třetího anděla. Ospravedlnění je dílem Božím, jímž je sláva člověka sražena do prachu, jak to sestra Whiteová tak výstižně poznamenala.

„Co je ospravedlnění z víry? Je to Boží dílo, které sráží slávu člověka do prachu a činí pro člověka to, co není v jeho moci učinit pro sebe samého. Když lidé spatří svou vlastní nicotnost, jsou připraveni být oděni Kristovou spravedlností. Když začnou po celý den chválit a vyvyšovat Boha, tehdy se patřením proměňují v týž obraz. Co je znovuzrození? Je to zjevení člověku, jaká je jeho vlastní skutečná přirozenost, že sám v sobě je bezcenný. Těmto lekcím jste se nikdy nenaučili. Ó, kéž byste mohli pochopit hodnotu lidské duše.“ Manuscript Releases, svazek 20, 117.

Příkladem poselství ospravedlnění, jak je předkládáno sto čtyřiceti čtyřmi tisíci, je Gedeon, který je mužem smlouvy, neboť jeho jméno bylo změněno na Jerubbaal. Gedeonovo poselství spočívalo v tom, že vložil zapálenou pochodeň do hliněné nádoby, potom nádobu rozbil, zatroubil na polnici a zvolal: „meč Hospodinův a Gedeonův.“ Gedeonův meč byl také mečem Hospodinovým, neboť meč je Boží Slovo, které je spojením božství s lidstvím. Toto poselství bylo znázorněno polnicí a jeho zvoláním, když rozbil nádobu. Nádoba je lidství, které musí být rozbito nebo pokořeno v prach, aby mohla zazářit sláva světla Božího.

Před vyhlášením poselství Gideon prostřednictvím zkušebního procesu shromáždil 300 mužů. Když tento proces skončil, měl Gideon tři sta mužů. Číslo 300 je desátkem ze tří tisíc o Letnicích. Představují vojsko, které je vztyčeno v Ezechieli třicet sedm a které vstupuje do věčné smlouvy.

I prorokoval jsem, jak mi přikázal, a vstoupil do nich duch, a ožili a postavili se na své nohy, vojsko převeliké. I řekl mi: Synu člověčí, tyto kosti jsou celý dům Izraele; hle, praví: Naše kosti uschly a naše naděje zanikla; jsme odřati od svého dílu. Ezechiel 37,10.11.

Dům Izraele je pro své části odříznut a Ezechiel se chystá znázornit, jak se části Judy a Efraima, které byly odříznuty, stanou jedním národem. Toto vojsko se skládá ze dvou holí, které byly od sebe odděleny, avšak jsou spojeny v jednu hůl, když vstupují do smlouvy s Bohem.

Nadto s nimi uzavřu smlouvu pokoje; bude to s nimi smlouva věčná; upevním je, rozmnožím je a postavím svou svatyni uprostřed nich navěky. Můj příbytek bude také s nimi; ano, budu jejich Bohem a oni budou mým lidem. A pohané poznají, že já Hospodin posvěcuji Izrael, až bude má svatyně uprostřed nich navěky. Ezechiel 37,26–28.

„Pohané poznají, že Hospodin“ posvěcuje Izraele, když vloží svou svatyni do jejich středu. Spojení Boží svatyně s Božím lidem představuje spojení lidského chrámu s chrámem božským, a když k tomu dojde, Božích věrných tři sta je zapečetěno a svět může být varován jediné tím, že uvidí lid, který je posvěcován během krize nedělního zákona.

„Dílem Ducha svatého je usvědčovat svět z hříchu, ze spravedlnosti a ze soudu. Svět může být varován jediné tehdy, když uvidí ty, kdo věří pravdě, posvěcené skrze pravdu, jak jednají podle

vznešených a svatých zásad a ve vysokém, ušlechtilém smyslu ukazují jasnou dělicí čaru mezi těmi, kdo zachovávají Boží přikázání, a těmi, kdo je pošlapávají nohama. Posvěcení Duchem vyznačuje rozdíl mezi těmi, kdo mají pečeť Boží, a těmi, kdo zachovávají podvržený den odpočinku. Až přijde zkouška, bude jasně ukázáno, co je znamením šelmy. Je jím zachovávání neděle. Ti, kdo po vyslechnutí pravdy nadále pokládají tento den za svatý, nesou podpis člověka hříchu, jenž se domníval, že změní doby a zákony.“ Bible Training School, 1. prosince 1903.

Boží svatyně je spojena s Jeho církví tehdy, když se církev promění z církve bojující v církev vítěznou. Smlouva, o níž hovoří Ezechiel, je představena v souvislosti se spojením obou holí, které tvoří jeden národ.

Řekni jim: Toto praví Panovník Hospodin: Hle, vezmu hůl Josefovou, která je v ruce Efraimově, i kmeny Izraele, jeho druhy, a přiložím je k němu, totiž k holi Judově, a učiním z nich jednu hůl, a budou jedním v mé ruce. A hole, na které píšeš, budou v tvé ruce před jejich očima. A řekni jim,

Takto praví Panovník Hospodin: Hle, vezmu syny Izraele zprostřed pohanů, kam odešli, a shromáždím je odevšad a přivedu je do jejich vlastní země. A učiním z nich v té zemi, na horách Izraele, jeden národ; a jeden král bude králem nade všemi nimi. Již nebudou dvěma národy a už nebudou nikdy rozděleni ve dvě království. Ani se již více nebudou poskvřňovat svými modlami ani svými ohavnostmi ani žádnými svými přestoupeními; nýbrž je vysvobodím ze všech jejich příbytků, v nichž hřešili, a očistím je. I budou mým lidem a já budu jejich Bohem. Ezechiel 37,19–23.

Hůl Efraimova a hůl Judova představují dvě rozptýlení trvající 2520 let proti Efraimovi a Judovi, která dospěla ke svému závěru v roce 1798, respektive 22. října 1844. Staly se jediným národem moderního duchovního Izraele dne 22. října 1844, kdy započalo dílo očišťování Jeho lidu neboli Jeho svatyně. Tato historie je předobrazem dějin jednoho sta čtyřiceti čtyř tisíc, kteří budou vytrženi a očištěni (Očištění) Poslem smlouvy, jenž náhle přichází do svého chrámu při nedělním zákoně. Když bude toto vytržení naplněno, těsně před nedělním zákonem, vítězná církev bude mít nad sebou krále, a tím králem je David, který začal kralovat ve třiceti letech. Je to tentýž David, který je v první kapitole Matoušova evangelia čtrnáctým pokolením od Abrahama. To označuje třetí svědectví Davida při nedělním zákoně. Mocné vojsko, které je vztyčeno ze dvou holí, je vedeno králem Davidem, když je církev očištěna od koukole.

A můj služebník David bude nad nimi kralovat a všichni budou mít jednoho pastýře; budou také chodit podle mých soudů, zachovávat má ustanovení a plnit je. A budou bydlet v zemi, kterou jsem dal svému služebníkovi Jákobovi, v níž přebývali vaši otcové; a budou v ní bydlet oni i jejich synové a synové jejich synů navěky; a můj služebník David bude jejich knížetem navěky. Ezechiel 37,24.25.

Tato armáda jsou také kněží z první kapitoly druhé Petrovy epištoly, jimž je třicet let, když začínají svou službu.

I vy jako živé kameny jste budováni v duchovní dům, ve svaté kněžstvo, abyste přinášeli duchovní oběti, příjemné Bohu skrze Ježíše Krista. 1 Petr 2,5.

Tito kněží byli také předobrazeni třemi sty milleritských kazatelů, kteří vzali tři sta map z roku 1843, jež byly vydány, a použili tyto mapy k tomu, aby donesli poselství své generaci.

„Po určité rozpravě na toto téma bylo jednomyslně odhlasováno, aby bylo litograficky zhotoveno tři sta výtisků podobných tomuto, což bylo brzy provedeno. Byly nazývány ‚mapy z roku 1843‘. Byla to velmi důležitá konference.“ The Autobiography of Joseph Bates, 263.

„Naše dějiny nyní ukazují, že byly stovky těch, kdo vyučovali podle stejných chronologických tabulek jako William Miller, všichni téhož ražení. Tehdy tu byla jednota poselství, vše na jedno téma: příchod Pána Ježíše v určitém čase, roku 1844.“ Joseph Bates, Early SDA Pamphlets, 17.

Těchto 300 milleritských kazatelů vykonalo své dílo v průběhu dějin prvního anděla a Inspirace nás poučuje, že první anděl předobrazuje třetího anděla. Podle Josepha Batese byli „všichni jednoho ražení“. Gedeón ukládá svému vojsku tři set mužů, aby činilo tak, jak činil on. Těch 300 milleritských kazatelů, kteří byli předobrazeni Gedeónovým vojskem tři set mužů, má být seřazeno při 11. září, kde je první poselství zmocněno a začíná zkouška.

Jerubbaal, to jest Gedeon, i všecken lid, který byl s ním, vstali časně zrána a utábořili se u studny Charod; a tábor Midjánců byl severně od nich, u pahorku More, v údolí. I řekl Hospodin Gedeonovi: Lid, který je s tebou, je příliš početný, než abych vydal Midjánce do jeho rukou, aby se Izrael přede mnou nevychloubal slovy: Má vlastní ruka mě zachránila. Proto nyní jdi a volej v uši lidu: Kdokoli je bojácný a bázlivý, ať se vrátí a odejde časně od hory Gileád. I vrátilo se z lidu dvacet dva tisíc a zůstalo deset tisíc. Hospodin pak řekl Gedeonovi: Lidu je ještě příliš mnoho; přiveď je dolů k vodě a tam je pro tebe vyzkouším. A stane se, že ten, o němž ti řeknu: Tento půjde s tebou, ten půjde s tebou; a ten, o němž ti řeknu: Tento nepůjde s tebou, ten nepůjde.

I přivedl lid k vodě. A Hospodin řekl Gedeonovi: Každého, kdo bude chlemtat vodu jazykem, jako chlemtce pes, postavíš zvlášť; podobně i každého, kdo poklekne na kolena, aby pil. A počet těch, kteří chlemtali a přitom přikládali ruku k ústům, byl tři sta mužů; všecken ostatní lid pak poklekl na kolena, aby se napil vody. Soudců 7,1–6.

Gedeonovo jméno je změněno na Jerubbaal, což znamená „přít se s Baalem“. Gedeon znamená „dřevorubec“ a Jan Křtitel přiložil sekeru ke kořeni stromu. Jan byl předobrazem Williama Millera, posla prvního anděla, s nímž se Gedeon ztotožňuje. Gedeon je Miller, alfa Eliáš, v dějinách tří andělů.

Midjánci jsou severním nepřítelem a utábořili se u pahorku Móre; Gedeón pak u studny Charód, což znamená strach a děs. 11. září uvedlo terorismus a prvním poselstvím je výzva, abychom se báli Boha. Gedeón se nachází u 11. září, u studny Charód (terorismus), a severní nepřítel v údolí u pahorku Móre, což znamená raný déšť. Při 11. září začalo u pahorku Móre padat pokropení pozdního deště, jímž je raný déšť. Po první ze dvou zkoušek bylo dvaadvacet tisíc posláno domů z hory Gileád. Gileád znamená mezník a mezníkem, při němž bylo dvaadvacet tisíc posláno domů,

je první zklamání z 19. dubna 1844 nebo 18. července 2020. Dvaadvacet označuje mezník prvního zklamání, právě tak jako 22 určuje den, kdy 22. října 1844 nastalo velké zklamání.

Další zkouškou byla zkouška vody, znázorněná v milleritských dějinách táborovým shromážděním v Exeteru, kde byly dva stany spojené s vodou, a tak představovaly dvě třídy uctíváčů. Exeter znamená „pevnost na vodě“ a druhý stan obývaly pošetilé panny z Watertownu. Exeter představuje Gideonovu zkoušku vody, avšak nešlo ani tak o vodu samotnou jako o způsob, jímž byla voda pita. Jedna třída byla příliš unavená, než aby se mohla dále pohybovat, když nabírala vodu, zatímco druhá třída pokračovala vpřed. Jedna třída byla třídou unavených, představovanou Leou na rozdíl od Ráchel, která byla dobrou poutnicí.

Služba Future for America byla Gideonem při 11. září, kdy první ze dvou zkoušek pročistila z Gideonova zástupu početnou skupinu. Terorismus 11. září označuje studnici Cháródu strachu a hrůzy a pahorek Móre označuje počátek pozdního deště. K oddělení došlo 18. července 2020, kdy odešlo dvacet dva tisíc, čímž byl číslem dvacet dva označen příchod doby prodlení. Gideonových tři sta jsou ti, kdo obstojí v druhé zkoušce, kterou je zkouška metodologie pozdního deště, jak je určena v Izajáši dvacet osm.

Petr je přítomen jak v Paniu, tak o Letnicích. Letnice jsou nedělní zákon a Daniel 11,16 je rovněž nedělní zákon. Verše třináct až patnáct jedenácté kapitoly Daniele jsou Paniem a tyto verše představují vnější prorocké dějiny, které vedou k nedělnímu zákonu, zatímco Petr ve Skutcích, ve třetí a deváté hodině, představuje vnitřní prorocké dějiny, které vedou k nedělnímu zákonu. Vnější linie vymezuje dějiny, které vedou ke znamení šelmy, a vnitřní vymezuje dějiny zapečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc. Jelikož je Petr tak důležitým symbolem jak ve vnějších, tak ve vnitřních dějinách, které se nyní právě naplňují, zdálo se vhodné zasadit Petra do prorockého kontextu, jenž probíhá pod povrchovým čtením Písma.

Dvanáct mesiášských proroctví, která jsou v Matoušově evangeliu označena za naplněná, představuje dějiny sto čtyřiceti čtyř tisíc. „Čas konce“ označuje počátek reformního hnutí, a právě tak, jako narození Árona a Mojžíše označilo „čas konce“ v Mojžíšově linii, alfe Krista, tak i narození Jana a jeho bratrance Ježíše označilo „čas konce“ v roce 1989. Zda stojí za to uvažovat o dvanácti mesiášských proroctvích, je ještě podnětnější, je-li to zasazeno do souvislosti položením jiné otázky. Která jiná biblická kniha označuje tolik mesiášských naplnění, kolik jich nacházíme u Matouše?

„Dílo Boží na zemi vykazuje od věku k věku nápadnou podobnost v každé veliké reformaci či náboženském hnutí. Zásady Božího jednání s lidmi zůstávají stále tytéž. Významná hnutí přítomnosti mají svou obdobu v hnutích minulosti a zkušenost církve v dřívějších dobách skýtá pro naši dobu poučení veliké ceny.“ Velký spor, 343.

Každé reformní hnutí má svůj počáteční bod, který je v knize Daniel označen jako „čas konce“. Časem konce v reformním hnutí Kristově bylo Jeho narození, které bylo předobrazem jak roku 1798, tak roku 1989,

První mesiášský mezník — 1989

I řekli mu: V Betlémě judském; neboť tak je psáno skrze proroka: „A ty, Betlémě, v zemi judské, nejsi nikterak nejmenší mezi knížaty judskými; neboť z tebe vyjde Vévoda, který bude pást můj lid Izrael.“ Matouš 2,5.6.

Předpověď

Ale ty, Betlémě Efrato, ačkoli jsi nepatrný mezi judskými rody, z tebe mi vyjde ten, jenž bude vládcem v Izraeli; jehož původ jest od pradávna, ode dnů věčnosti. Micheáš 5,2.

Rok 1989 byl dobou konce pro hnutí třetího anděla. Nastal 126 let po vzpouře roku 1863 a byl znázorněn Ronaldem Reaganem a Georgem Bushem starším. Doba konce v dějinách Mojžíše byla narozením Árona a Mojžíše, stejně jako dobou konce v dějinách Krista bylo narození Jana Křtitele a Krista. Když je kniha Daniel odpečetěna, jak se stalo v roce 1989, nastává rozmnožení poznání. Toto rozmnožení poznání vede k druhému mezníku a určuje, kdy se ze znalostí, které byly odpečetěny, rozvine zkušební poselství.

Každé reformní hnutí označuje okamžik, kdy je poselství formalizováno a poté se stává zkušebním poselstvím. Kristus vždy předem objasňuje zkoušku dříve, než činí muže a ženy za tuto zkoušku odpovědnými. Adamovi a Evě byly předem sděleny důsledky, které nastanou, jestliže neuposlechnou, a Bůh se nikdy nemění.

I přikázal Hospodin Bůh člověku říka: Z každého stromu zahrady smíš svobodně jíst; ale ze stromu poznání dobrého a zlého z něho nejez; neboť v den, kdy bys z něho pojedl, jistotně zemřeš. Genesis 2,16.17.

William Miller „formalizoval“ zkušební poselství prvního anděla v letech 1831 až 1833. Poselství o sto čtyřiceti čtyřech tisících bylo formalizováno v roce 1996 vydáním časopisu Time of the End, který se zabývá posledními šesti verši jedenácté kapitoly knihy Daniel, jež byly odpečetěny v roce 1989. V tom roce byla rovněž vydána publikace nazvaná Prophetic Time Lines, která předložila metodologii dvaadvacetkrát mocnější než pravidla přijatá Williamem Millerem. Tato pravidla jsou nyní předložena v publikaci Prophetic Keys. Pravidla, která budou používat všichni, kdo hlásají poselství třetího anděla, jsou Millerova pravidla.

„Ti, kdo se podílejí na hlásání poselství třetího anděla, zkoumají Písma podle téhož plánu, který přijal otec Miller.“ Review and Herald, 25. listopadu 1884.

Millerova pravidla jsou alfou a Prorocké klíče jsou omegou. Jediný způsob, jak obstát ve zkušebním prorockém poselství, je používat metodologii studia vytyčenou v Božím slově. Právě poselství nelze oddělit od pravé metodologie, která toto poselství ustavuje. V každém reformačním hnutí je předloženo zkušební poselství pro danou generaci a jako součást mezníku zahrnuje i správnou metodologii. Millerovo poselství bylo založeno na odpečetění knihy Daniel. Jeho poselství bylo Gedeonovým poselstvím, neboť i ono vytvořilo vojsko tří set.

I rozdělil těch tři sta mužů do tří oddílů a dal každému do ruky polnici, prázdné džbány a pochodně uvnitř džbánů. A řekl jim: Hleďte na mne a učíňte taktéž; a hle, až přijdu k okraji tábora, stane se, že jak učiním já, tak učiníte i vy. Až zatroubím na polnici já i všichni, kteří

jsou se mnou, tehdy trouběte na polnice i vy po všech stranách celého tábora a volejte: Meč Hospodinův a Gedeonův. Soudců 7:16–18.

Millerovo poselství bylo „trubou“ a „mečem“. Přesto to byl meč jak Gedeonův, tak Hospodinův. Slovo Hospodinovo bylo vydáno roku 1611 a o 220 let později Miller zveřejnil své poselství prvního anděla. Prohlášení nezávislosti bylo vydáno roku 1776 a o 220 let později, v roce 1996, bylo zveřejněno poselství třetího anděla. Millerovo poselství bylo vnitřním poselstvím prvního anděla pro Boží lid, jak je znázorněno viděním o řece Ulaj, oznamujícím zahájení soudu. Poselství třetího anděla v díle Future for America je vnějším poselstvím Božího lidu, jak je znázorněno viděním o řece Hiddekel, oznamujícím ukončení soudu.

Prorocká metodologie je znázorněna jedním z mesiášských proroctví, které Matouš označil za naplněné v Kristu, a tímto způsobem předobrazuje rok 1831, přičemž „otec“ zastupuje svého syna v roce 1996. Dva svědkové metodologie jsou alfa a omega a za účasti lidského posla společně ustanovují vztah otce a syna, což je vztahem Eliášova poselství z Malachiáše. Srdce otců se obrací k dětem a naopak. Millerova pravidla mají být spojena s pravidly nazvanými Prorocké klíče. Nové světlo musí být budováno na starém světle. Ti, kdo se rozhodnou neužívat metodologii let 1831 a 1996, jsou prokleti. Jedna skupina je prokleta a druhá je požehnána. Volba je na vás?

Druhý mesiášský mezník — 1996

Aby se naplnilo, co bylo řečeno skrze proroka: Otevřu svá ústa v podobenstvích; vypravím věci, které byly skryty od založení světa. Matouš 13,35.

Předpověď

Otevřu svá ústa v podobenství; vyřknu skryté věci dávnověku. Žalmy 78,2.

Temná rčení; podobenství, která Lev z pokolení Judova „pronáší“, představují řádek za řádkem podávané výklady pravd, jež byly zapečetěny nebo uchovávány v tajnosti od založení světa. Jakmile je poselství formalizováno, je poté uvedeno v moc naplněním proroctví, které označuje počátek doby zkoušky.

Když 11. září 2001 začal pokropovat pozdní déšť, vzpoura z roku 1888 i vzpoura Kórachova se opakovaly. Při minneapoliské vzpouře roku 1888 i při Kórachově vzpouře byli Bohem vyvolení poslové odmítnuti spolu s poselstvím, které předkládali. Dítě i s vaničkou byly vylity zároveň. Byly zavrženy pod záminkou, že celé shromáždění je stejně svaté jako ti, které Bůh vyvolil. Vzbouřenci nebyli schopni rozpoznat Božství v lidských poslech. Vše, co mohli vidět, byli oni sami, lidství zbavené Božství, a proto se domnívali, že jsou si všichni rovni.

Kórach pak, syn Jischarův, syna Kehatova, syna Léviho, a Dátan a Abíram, synové Eliábovi, a Ón, syn Péletův, synové Rúbenovi, vzali muže. I povstali proti Mojžíšovi s některými ze synů Izraele, dvě stě padesáti knížaty shromáždění, proslulými v obci, muži znamenitými. A shromáždili se proti Mojžíšovi a proti Áronovi a řekli jim: Příliš si osobujete, neboť celé shromáždění, všichni do jednoho, jsou svatí a Hospodin je uprostřed nich. Proč se tedy povyšujete nad shromáždění Hospodinovo? Numeri 16,1–3.

Vzbouření Kórača, rok 1888 a 11. září jsou představeny jako odmítnutí podřídit se Boží volbě vybraného vedení, při současném spoléhání na falešnou definici Božího shromáždění. Jeremjáš označuje týž jev, když vzbouřenci prohlašovali: „Chrám Hospodinův, chrám Hospodinův, to jsou tito.“

Slovo, které se stalo Jeremjášovi od Hospodina, říká:

Postav se v bráně domu Hospodinova a vyhlás tam toto slovo a řekni: Slyšte slovo Hospodinovo, všichni z Judy, kteří vcházíte těmito branami, abyste se klaněli Hospodinu. Tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Napravte své cesty i své skutky, a způsobím, že budete přebývat na tomto místě. Nedůvěřujte klamným slovům, která říkají: Chrám Hospodinův, chrám Hospodinův, chrám Hospodinův, to je tento.

Neboť jestliže důkladně napravíte své cesty a své skutky, jestliže důkladně vykonáváte soud mezi člověkem a jeho bližním, jestliže neutiskujete cizince, sirotka a vdovu a neproléváte na tomto místě nevinnou krev, ani nechodíte za jinými bohy ke své vlastní záhubě, tehdy vás nechám přebývat na tomto místě, v zemi, kterou jsem dal vašim otcům, od věků až na věky.

Hle, spoléháte na klamná slova, která nemohou prospět. Jeremjáš 7,1–8.

Lživá slova Židů v době Jeremjášově jsou lživými slovy Kórača a jeho druhů, buřičů z roku 1888 a ovšem i buřičů z 11. září. Jsou to lži, pod něž se opilci Efraimovi ukrývají v Izajáši dvacáté osmé kapitole.

Proto slyšte slovo Hospodinovo, vy posměvační muži, kteří vládnete tomuto lidu, jenž je v Jeruzalémě. Protože jste řekli: Uzavřeli jsme smlouvu se smrtí a s peklem jsme v dohodě; až se převalující se bič přežene, nedolehne na nás; neboť učinili jsme lež svým útočištěm a pod nepravdou jsme se ukryli. Izajáš 28,14.15.

Je to také lež, která představuje nedostatek lásky k Pravdě, jenž v 2. Tesalonickém přivádí silné poblouzení.

A proto jim Bůh pošle mocné blouznění, aby uvěřili lži; aby byli odsouzeni všichni, kteří neuvěřili pravdě, nýbrž si oblíbili nepravost. 2 Tesalonickým 2,11.12.

„Lživá slova“ představují pošetilou představu, že církev je místem, kde se nalézá spása, a nikoli ve vyvolených poslech a jejich vyvolených poselstvích. Spojení mezi Bohem a člověkem se uskutečňuje a udržuje jedinečně skrze Jeho Slovo. On je tím Slovem a žádný člověk nepřichází k Otci než skrze Slovo. Kristus je zastoupen svými vyvolenými posly a poselstvím, které předkládají. Věřit jinak znamená nenávidět Pravdu a věřit lži. Jeremjáš odsuzuje Židy, kteří důvěřují chrámu, tím, že jim připomíná Šílu, kde byla Boží Archa od vstupu do zaslíbené země.

Proto naložím tomuto domu, který se nazývá mým jménem, v nějž skládáte svou důvěru, i místu, které jsem dal vám a vašim otcům, tak, jak jsem naložil Šílu. A zavrhnou vás od své tváře, jako jsem zavrhl všechny vaše bratry, celé símě Efraimovo. Proto se za tento lid nemodli, nepozvedej za ně volání ani modlitbu a nepřimlouvej se u mne, neboť tě nevyslyším. Jeremiáš 7,14–16.

Bezbožný Élí a jeho dva bezbožní synové, Chofní a Pínechas, jsou paralelou a odpovídají Kórachovi, Dátanovi a Abírámovi, protože dopustili, aby se rozvíjelo narůstající odpadlictví, až do uzavření doby milosti, a všichni tři zemřeli téhož dne, stejně jako Kórach, Dátan a Abírá. Všichni umírají při nedělním zákoně!

Při 11. září Kórachova vzpoura a vzpoura Éliho, vzpoura Židů v Jeremiášově svědectví i vzbouření roku 1888 odmítají poselství a posly onoho období a bouří se proti nim. Toto období se po dvou zkouškách uzavírá při nedělním zákoně. První zkouška trvá od 11. září do 18. července 2020 a druhou zkouškou je očištění a zapečetění, znázorněné poselstvím půlnočního volání. Z tohoto procesu očištění jsou Gedeón a jeho tři sta připraveni zatroubit na své trouby a činí tak tehdy, když je při nedělním zákoně povolán Samuel, což je doba, kdy je Archa zajata Pelištejci. Potom je vítězná církev vyzdvížena jako raporec.

Tato církev má krále, jménem Davida, a proroka představovaného Ezechielem a Samuelem při pádu Šíla. Církev bude mít také kněžství představované Josefem. Doba zkoušky nedělního zákona je dobou, kdy je bez míry vyléván oheň Ducha svatého, jak je znázorněno sedmou pečetí. Tento oheň ničí proslulé muže, kteří se vzbouřili s Kóre, Dátanem, Abíramem, Élim, Chofním, Pínechasem a odbojníky z roku 1888.

Právě onen oheň vylití Ducha svatého tvoří pozadí dramatu vítězné církve. Církev je představena králem Davidem, prorokem Ezechielem a knězem Josefem. Tito tři stojí v ohni, který ničí 250 proslulých mužů, stejně jako Nebúkadnesarův oheň zničil muže, kteří vhodili tři vzácné muže do pece. Jako vítězná církev jsou před zraky celého světa uvrženi do ohnivé pece, a náhle se Syn Boží objevuje s prorokem, knězem a králem církve — představovanými Šadrakem, Měšakem a Abed-negem. Čtyři třicetiletí v ohnivé peci představují pravdu, že Božství spojené s lidstvím nehřeší!

Kórach, Dátan a Abíram, kteří jsou rovněž Élím, Chofním a Pínechasem, jsou padělkem církve vítězné, která se skládá z proroka, kněze a krále. Tito tři jsou Gedeonových 300, tři tisíce duší o Letnicích, 300 milleritských kazatelů, tři sta map z roku 1843, jimž je třicet let, když přichází nedělní zákon a oheň sestupuje z nebe. U Eliáše byl oheň k tomu, aby rozlišil mezi pravými a falešnými proroky. Oheň, který sestupuje v Leviticu osmého dne, když Áron začíná sloužit, stravuje Áronovu oběť, což je oběť z Malachiáše 3, příjemná jako v dřívějších letech. Tentýž oheň ničí ty, kdo přinášejí cizí nebo obyčejný oheň, jak je znázorněno Chofním a Pínechasem, syny Áronovými.

Když Bůh v Eliášovi potvrzuje pravého proroka nebo v Áronovi pravého kněze, oheň vede ke smrti falešných Bálových proroků, jimiž jsou také Chofní a Pinchas. Chofní a Pinchas jsou synové Áronovi; jsou poslední generací smluvního lidu, která je při nedělním zákonu vyvržena z úst Páně.

„To nejsou slova sestry Whiteové, nýbrž slova Páně, a Jeho posel je dal mně, abych je předal vám. Bůh vás vyzývá, abyste s Ním již dále nejednali v rozporu. Bylo dáno mnoho poučení ohledně mužů, kteří o sobě tvrdí, že jsou křesťané, zatímco zjevují vlastnosti satana, duchem, slovem i skutkem působí proti postupu pravdy a jistě jdou po cestě, po níž je satan vede. Ve své zatvzelenosti se chopili pravomoci, která jim nijak nenáleží a kterou by neměli vykonávat.

Praví velký Učitel: „Převrátím, převrátím, převrátím.“ Lidé v Battle Creeku říkají: „Chrám Hospodinův, chrám Hospodinův jsme my,“ avšak používají obyčejný oheň. Jejich srdce nejsou změkčena ani podrobena Boží milostí.“ Manuscript Releases, svazek 13, 222.

„Obyčejný oheň“ je to, co použil Áronův syn, když bylo kněžství uvedeno do služby. Číslo „81“ je symbolem kněžství a v osmé kapitole Leviticus, v prvním verši, je znázorněno sedm dní očišťování a posvěcování kněze. Jejich roucha jsou sňata a nahrazena oděvem nebeského Velekněze, jak je znázorněno v Zacharjášově vidění Jozua a anděla ve třetí kapitole. Těch 300 v Zacharjášovi je představeno jako „muži, jimž se lidé diví“, neboť představovali v dějinách dobu, kdy Bůh odstraňuje nepravosti svého lidu, což je nedělní zákon, kdy se církev proměňuje z bojující v vítěznou. Po sedmi dnech posvěcování začali sloužit osmého dne.

A nevyjdete ze dveří stánku shromáždění po sedm dní, dokud se nenaplní dny vašeho posvěcení; neboť po sedm dní vás bude světit. Leviticus 8:33.

Osmý den je symbolem osmého, který je z těch sedmi, proměny Laodiceje ve Filadelfii, osmi duší v Noemově arše, osmého dne obřízky a osmého dne vzkříšení. Tím dnem je nedělní zákon, kdy je uzdravena smrtelná rána papežství, a proto se vzkříšené stává osmým, který je z těch sedmi.

I stalo se osmého dne, že Mojžíš povolal Árona a jeho syny i starší Izraele. Leviticus 9,1.

Osmého dne začali kněží sloužit, ale Áronovi synové obětovali „obyčejný oheň“. Adventismus tvrdí, že je chrámem Páně, a sestra Whiteová toto tvrzení označila za obyčejný oheň. Nejenže je to lež, ale je to obyčejný oheň, na rozdíl od svatého ohně. Svatý oheň je poselství Půlnočního volání a obyčejný oheň je padělané poselství pokoje a bezpečnosti, které bude posledním poselstvím hlásaným němými psy, kteří odmítli štěkat a vydat varovné poselství. V deváté kapitole Áron přináší oběť a z nebe sestupuje oheň a stravuje oběť. Potom jeho dva zlí synové oběťují obyčejný oheň a Boží oheň stravuje je.

Áron pak pozdvihl svou ruku k lidu a požehnal jim; potom sestoupil po obětování oběti za hřích, zápalné oběti a pokojných obětí. I vešli Mojžíš a Áron do stanu shromáždění, a když vyšli, požehnali lidu; a sláva Hospodinova se ukázala všemu lidu. Tu vyšel oheň od Hospodina a strávil na oltáři zápalnou oběť i tuk; když to všechen lid spatřil, zajásali a padli na své tváře. Nadab a Abihú pak, synové Áronovi, vzali každý svou kadidelnici, vložili do ní oheň, položili na něj kadidlo a obětovali před Hospodinem cizí oheň, který jim nepřikázal. Tu vyšel oheň od Hospodina a strávil je, takže zemřeli před Hospodinem. Leviticus 9:22–10:2.

Muži z Battle Creeku jsou novodobým sanhedrinem, který vkládá důvěru do své církevní struktury více než do poselství Pravého Svědka Laodiceji. Pravým Svědkem Laodiceji je Kristus a On se nikdy nemění a vždy používal muže podle své vlastní volby, aby předložili poselství lidu, který projevoval charakteristické znaky Laodiceje. Není nic nového pod sluncem.

Vybral si Mojžíše, který byl po čtyřicet let vyučován samotným Bohem, právě tak jako byli vyučováni Ježíš a jeho bratranec Jan. Vybral si Mojžíše, Krista a Jana jako příklady těch, kdo byli vyučeni mimo formální vzdělávací systém. Nazaret představuje symbol člověka, který byl vyvolen, stejně jako byli tito noví vyzývatelé, Jones a Waggoner, v minneapoliské vzpouře roku

1888. Nazaret představuje povolání a zasvěcení vyvoleného muže, avšak tento vyvolený muž je občanem města, jímž se pohrdá.

I řekl mu Natanael: Může z Nazareta vzejít něco dobrého? Filip mu řekl: Pojď a viz. Jan 1,46.

Koktající jazyky z Izajáše 28 představují ty, kteří přišli z Nazareta. Po formalizaci Millerova poselství v roce 1831 bylo toto poselství posíleno naplněním proroctví o druhém běda, které předobrazuje naplnění proroctví o třetím běda při 11. září. Třetím mesiášským proroctvím se budeme zabývat v příštím článku.

„Tři noci předtím, než shořela budova Review, jsem byla v úzkosti, kterou slovy nelze popsat. Nemohla jsem spát. Chodila jsem po pokoji a modlila se k Bohu, aby se smiloval nad svým lidem. Potom se mi zdálo, že jsem v budově Review s muži, kteří mají na starosti vedení tohoto ústavu. Snažila jsem se k nim promluvit, a tak jim pomoci. Jeden s autoritou povstal a řekl: ‚Říkáte: Chrám Hospodinův, chrám Hospodinův jsme my; proto máme pravomoc dělat tuto věc a tamtu věc a ještě jinou věc. Ale Boží slovo zakazuje mnohé z věcí, které navrhuje učinit.‘ Při svém prvním příchodu Kristus očistil chrám. Před svým druhým příchodem chrám opět očistí. Byl tam a očišťoval chrám. Proč? Protože do něj byla vnesena obchodní činnost a na Boha se zapomnělo. Ve spěchu sem a ve spěchu tam a ve spěchu ještě jinam nebyl čas myslet na nebe. Byly předloženy zásady Božího zákona a slyšela jsem položenou otázku: ‚Kolik ze zákona jste uposlechli?‘ Poté zaznělo slovo: ‚Bůh ve svém rozhorlení očistí a vyčistí svůj chrám.‘“

„V nočních viděních jsem spatřila ohnivý meč, zavěšený nad Battle Creek.

„Bratři, Bůh to s námi myslí vážně. Chci vám říci, že jestliže po varováních daných v těchto požárech budou vůdcové našeho lidu pokračovat dál stejně jako v minulosti a vyvyšovat sami sebe, Bůh příště vezme jejich těla. Jakože je živ, promluví k nim řečí, které nebudou moci neporozumět.

„Bůh nás sleduje, aby viděl, zda se před Ním pokoříme jako malé děti. Tato slova nyní pronáším, abychom k Němu mohli přijít v pokoře a zkroušenosti a poznat, co od nás vyžaduje.“ Publishing Ministry, 170, 171.

„Poselstvím pro tuto dobu není: ‚Chrám Hospodinův, chrám Hospodinův, chrám Hospodinův jsme my.‘ Koho Pán přijímá jako nádoby ke cti? — Ty, kdo spolupracují s Kristem; ty, kdo věří pravdě, kdo žijí pravdu, kdo hlásají pravdu ve všech jejích souvislostech.“ Review and Herald, 22. října 1903.

„To nejsou slova sestry Whiteové, nýbrž slova Páně, a Jeho posel je dal mně, abych je předal vám. Bůh vás vyzývá, abyste již dále nejednali proti Němu. Bylo dáno mnoho poučení ohledně mužů, kteří o sobě tvrdí, že jsou křesťany, a přitom projevují vlastnosti satana, duchem, slovem i skutkem maří postup pravdy a jistě krácejí po cestě, po níž je satan vede. Ve své zatvzrlosti se chopili pravomoci, která jim v žádném případě nenáleží a kterou by neměli vykonávat. Praví velký Učitel: ‚Převrátím, převrátím, převrátím.‘ Lidé v Battle Creeku říkají: ‚Chrám Hospodinův, chrám Hospodinův jsme my,‘ avšak používají cizí oheň. Jejich srdce nejsou změkčena ani podrobena Boží milostí.“ Manuscript Releases, svazek 13, 222.

